

# Zbierka cirkevnoprávnych predpisov

## Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku

---

Ročník 20

8. október 2013

Čiastka 5/2013

---

### **OBSAH:**

#### **18/2013**

Oznámenie, ktorým sa v zmysle §-u 6 cirkevného ústavného zákona č. 6/2000 publikuje stanovisko Osobitného senátu Generálneho súdu ECAV na Slovensku č. OS-GS-3/2013

#### **19/2013**

Oznámenie, ktorým sa v zmysle §-u 6 cirkevného ústavného zákona č. 6/2000 publikuje stanovisko Osobitného senátu Generálneho súdu ECAV na Slovensku č. OS-GS-4/2013

---

Zbierku cirkevnoprávnych predpisov ECAV na Slovensku vydáva Generálny biskupský úrad v Bratislave pre vnútornú potrebu cirkvi. Redaktor: Dr. Jaromír Šuma. Zbierku dostávajú všetky biskupské, seniorské a farské úrady, predseda Generálneho súdu ECAV, generálny žalobca a zverejňuje sa na [www.ecav.sk](http://www.ecav.sk).

**18/2013**  
**Oznámenie,**  
**ktorým sa v zmysle §-u 6 cirkevného ústavného zákona č. 6/2000 publikuje stanovisko**  
**Osobitného senátu Generálneho súdu ECAV na Slovensku č. OS-GS-3/2013**

---

**Stanovisko osobitného senátu Generálneho súdu ECAV**  
**v mene ECAV na Slovensku**

Generálny súd ECAV na Slovensku v osobitnom senáte podľa § 4 CÚZ č. 6/2000 v zložení: Prof. JUDr. Ján Svák, DrSc., Predseda Generálneho súdu a predseda Osobitného senátu, členovia senátu JUDr. Anna Drobná, JUDr. Dagmar Valovičová, JUDr. Ján Marták, ThDr. Eva Juríková, Mgr. Jaroslav Ďuriš, Mgr. Pavol Štefek, MUDr. Ján Pavlov, na neverejnom zasadnutí konanom na GBÚ v Bratislave dňa 23.8.2013

na návrh:       Predsedníctva CZ Gemerská Poloma zo dňa 15.7.2013

vo veci:         výklad CZ č. 11/1994 a i.

1. Je verejná voľba akklamáciou platná, ak zápisnica zo zborového konventu namiesto výrazu "konvent zvolil" uvádza výraz "konvent schválil"?
2. Má predsedníctvo seniorátu právomoc po schválení seniorálneho presbyterstva na seniorálnom konvente odobrať mandát zvoleným delegátom?
3. Patrí do kompetencie seniorálneho predsedníctva ako disciplinárneho orgánu udeliť ako disciplinárne opatrenie vylúčenie z funkcie seniorálneho presbytera?
4. Ako si vysvetliť výraz, že KVP (kvalitatívny príplatok duchovných) je "nenárokovateľný" príplatok?

zaujal toto

**s t a n o v i s k o :**

1.  
Ak sa nepredpisuje forma priamo ako podmienka platnosti právneho úkonu, potom je dôležitý obsah. V prípade zápisnice z volieb musí byť z obsahu zápisnice jasné, kto bol zvolený. Ak je táto podmienka splnená, je zápisnica platná a osvedčuje riadny priebeh volieb a právoplatnosť zvolenia kandidáta. Nie je vecou všeobecného výkladu, či môže byť farár disciplinárne potrestaný za rozhodnutie zborového konventu, ale vecou preskúmania konkrétneho prípadu príslušným disciplinárnym orgánom.

2.  
Predsedníctvo seniorátu nemá právomoc odobrať mandát zástupcovi cirkevného zboru na seniorálnom konvente. Tento mandát môže zaniknúť len na základe rozhodnutia cirkevného súdu podľa § 35 CZ č. 11/1994 alebo podľa § 39 ods.1 CZ č. 11/1994.

3.

Seniorálne predsedníctvo môže ako disciplinárny orgán uložiť seniorálnemu presbyterovi nasledovné disciplinárne opatrenia:

- napomenutie (§ 6 ods. 2 CZ č. 2/2004)
- verejné napomenutie (§ 6 ods. 2 CZ č. 2/2004)
- peňažnú pokutu do 10000 Sk (§ 6 ods. 2 CZ č. 2/2004)
- pozastavenie výkonu funkcie (§ 6 ods. 3 CZ č. 2/2004)
- odvolanie z funkcie (§ 6 ods. 3 CZ č. 2/2004)

### **Odôvodnenie:**

Cirkevný zbor Gemerská Poloma sa na základe §3 Cirkevného ústavného zákona č. 6/2000 o výklade cirkevnoprávnych predpisov obrátil so žiadosťou o výklad Cirkevného zákona č. 11/1994 o cirkevných predstaviteľoch, ich voľbách a o charakteristike niektorých funkcií (ďalej CZ o voľbách) a Cirkevného zákona č. 2/2004 o disciplinárnom konaní v znení neskorších cirkevných zákonov (ďalej CZ o disciplinárnom konaní).

Prvá otázka sa týkala formálnych otázok spojených s voľbami do orgánov cirkevných organizačných jednotiek, konkrétne išlo o voľby realizované zborovým konventom. Pri posudzovaní dodržiavania formy ako predpokladu platnosti predmetného právneho úkonu, vo všeobecnosti platí princíp, že ak zákon nepredpisuje konkrétnu formu, potom jej platnosť nie je podmienená formou ale jasnosťou a zrozumiteľnosťou obsahu. Tento princíp vychádza zo základnej ústavnoprávnej hodnoty Slovenskej republiky, ktorou je materiálny právny štát ako opozitum formálnemu právnomu štátu. Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí číslo Pl. ÚS 17/2008 uviedol: „Materiálny právny štát sa nezakladá na zdanlivom dodržiavaní práva či na formálnom rešpektovaní jeho obsahu spôsobom, ktorý predstiera súlad právne významných skutočností s právnym poriadkom. Podstata materiálneho právneho štátu spočíva v uvádzaní platného práva do súladu so základnými hodnotami demokraticky usporiadanej spoločnosti a následne v dôslednom uplatňovaní platného práva bez výnimiek založených na účelových dôvodoch.“ V rozhodnutí číslo IV ÚS 1735/07 Ústavný súd Slovenskej republiky potom konštatoval, že „prílišný formalizmus pri výklade právnych noriem vedúci k extrémne nespravodlivému záveru potom znamená porušenie základných práv.“

Vedený týmto základným ústavnoprávnym princípom potom v súvislosti s položenou výkladovou otázkou zodpovedal Osobitý senát Generálneho súdu ECAV postupne na ďalšie z nej vyplývajúce čiastkové otázky, a to či je

- možná verejná voľba,
- predpísaná forma verejnej voľby a
- dôležité označenie zápisnice.

Pri prvej otázke je potrebné vychádzať z cirkevnej ústavnej úpravy týkajúcej sa volieb. V článku 21 Cirkevného ústavného zákona č. 1/1993, ktorým bola prijatá ústava ECAV na Slovensku (ďalej Ústava ECAV) je v súvislosti s voľbami do seniorálneho konventu uvedené len všeobecne, že delegáti naň „sa volia“. V prípade takejto ústavnej formulácie platí všeobecný princíp, že ak právny princíp neurčuje, že voľba je tajná, potom sa voľba uskutočňuje verejne.

Verejné hlasovanie môže prebehnúť vo viacerých formách (podobách) ako napr. zdvihnutím ruky, aklamačne (súhlasom mlčaním), či slovne. V prípade, že právny predpis neurčuje konkrétnu formu verejného hlasovania, platí všeobecný princíp, že verejná voľba prebehne vo forme, na ktorej sa dohodnú voliči. Vo vykladanom prípade CZ o voľbách

neupravuje konkrétnu voľbu verejného hlasovania. To potom znamená, že právoplatnou je tá, na ktorej sa hlasujúci dohodli a, teda aj formou aklamácie.

Poslednou otázkou v tejto súvislosti bola forma zabezpečenia dôkazu o priebehu volieb a ich validite. Práve v tejto súvislosti sa najvýraznejšie uplatní princíp materiálneho právneho štátu, ktorého cieľom je okrem iného zabrániť prílišnému formalizmu. Ak sa nepredpisuje pre právny úkon forma, v ktorej má byť urobený alebo ako podmienka jeho platnosti, potom je dôležitý obsah tohto právneho úkonu. Z neho musí byť zrejmé, k akému právnemu vzťahu smeruje. V prípade zápisnice z volieb musí byť z obsahu zápisnice zrejmé, kto bol zvolený. Ak je táto podmienka splnená, je zápisnica platná a osvedčuje riadny priebeh volieb a právoplatnosti zvolenia kandidáta. Je pri tom právne irelevantné, aký názov (označenie) bude mať predmetná zápisnica a aké formulácie budú v nej použité na toto zdokumentovanie priebehu volieb. Teda nie je dôležité, či sa použije na toto zdokumentovanie pojem „schválil“, „zvolil“, „dohodol“ etc., ale faktické zachytenie prejavu vôle, ktoré sa uskutočnilo. Takáto zápisnica musí byť preskúmateľná v prípade sporu o jej platnosti. Podmienka preskúmateľnosti je daná vtedy, keď sa zachytil priebeh volieb a je nezameniteľne určený zvolený kandidát.

Nad rámec výkladu CZ o voľbách Osobitný senát konštatoval, že nie je a ani nemôže byť predmetom jeho zovšeobecňujúceho výkladu rozhodnutie o disciplinárnej zodpovednosti zborového farára za organizáciu a priebeh volieb, pretože túto zodpovednosť môže určiť len príslušný disciplinárny orgán na základe preukázaného skutkového stavu v konkrétnom prípade.

Druhá otázka, týkajúca sa volieb do seniorálneho presbyterstva, bola zameraná na možnosť zániku mandátu platne zvoleného kandidáta. CZ o voľbách, na rozdiel od rámcovej úpravy vzniku mandátu (jedinou zákonnou podmienkou sú riadne voľby), sa otázke zániku mandátu venuje podrobnejšie a to tak, že stanovuje podmienky zániku mandátu taxatívnym vymedzením subjektov, ktoré majú právomoc rozhodnúť o zániku mandátu. CZ o voľbách v § 35 ods. 1 určuje, že voľby cirkevných predstaviteľov môže zrušiť len cirkevný súd. V § 39 ods. 1 oprávňuje, aby orgány, ktoré zvolili svojich predstaviteľov, mohli ich aj z funkcie odvolať. Teda mandát člena seniorálneho presbyterstva môže zaniknúť len zrušením volieb cirkevným súdom alebo odvolaním voličmi. CZ o voľbách nepripúšťa žiadny iný spôsob zániku mandátu člena seniorálneho presbyterstva a túto právomoc teda nemá ani predsedníctvo seniorátu. Rozhodnutie o zániku mandátu, resp. jeho neplatnosti vykonané predsedníctvom seniorátu nemá žiadne relevantné právne následky a je neplatné.

Tretia otázka sa týka právomoci predsedníctva seniorátu ukladať disciplinárne sankcie na základe CZ o disciplinárnom konaní. Pri zodpovedaní tejto otázky sa Osobitný senát Generálneho súdu ECAV zaoberal podotázkami, a to

- či je predsedníctvo seniorátu disciplinárnym orgánom,
- čo je vyššia cirkevná organizačná jednotka pre účely disciplinárneho konania,
- aké disciplinárne opatrenia môže uložiť predsedníctvo seniorátu.

Ku kladnému zodpovedaniu prvej otázky svedčí §7 ods. 3 písm. a) CZ o disciplinárnom konaní podľa ktorého je predsedníctvo seniorátu disciplinárnym orgánom na konanie týkajúceho sa okrem iného aj členov seniorálneho presbyterstva.

Na otázku či je predsedníctvo seniorátu predsedníctvom vyššej COJ, ktorá má právomoc ukladať disciplinárne opatrenia voči členom seniorálneho presbyterstva v zmysle § 6 ods. 3 CZ o disciplinárnom konaní dáva odpoveď tiež §7 ods. 3 písm. a) podľa ktorého je predsedníctvo seniorátu predsedníctvom vyššej COJ príslušným na disciplinárne konanie voči členom seniorálneho presbyterstva v prvom stupni.

Napokon Osobitný senát Generálneho súdu ECAV pristúpil k zodpovedaniu otázky či môže ako disciplinárne opatrenie uložiť vylúčenie z funkcie člena seniorálneho presbyterstva.

Disciplinárne opatrenia, ktoré môže predsedníctvo seniorálneho presbyterstva uložiť voči členovi seniorálneho presbyterstva sú vymedzené v § 6 ods. 2 a 3 CZ o disciplinárnom konaní. Na základe gramatického výkladu (taxatívny výpočet vykonaný aj s priamym odkazom na iné ustanovenia CZ) Osobitný senát Generálneho súdu ECAV prišiel k záveru, že predsedníctvo seniorátu môže voči členovi seniorálneho presbyterstva uložiť tak disciplinárne opatrenia uvedené v §6 ods. 2 CZ o disciplinárnom konaní (napomenutie, verejné napomenutie, peňažná pokuta) ako aj v § 6 ods. 3 CZ o disciplinárnom konaní, a to pozbavenie výkonu funkcie a odvolanie z funkcie člena seniorálneho presbyterstva.

Osobitný senát Generálneho súdu ECAV sa zaoberal aj výkladom pojmu nenárokovateľný príplatok vo vzťahu ku kvalitatívnemu príplatku duchovných. Vzhľadom na to, že nešlo o výklad konkrétneho vnútrocirkevného predpisu, tak jeho stanovisko nemá charakter výkladu v zmysle CZ č. 6/2000 o výklade cirkevnoprávných predpisov. Podľa stanoviska Osobitného senátu Generálneho súdu ECAV nenárokovateľný príplatok znamená, že jeho udelenie a výška je v právomoci príslušného orgánu (napr. zamestnávateľa), pričom jeho odôvodnenie nie je vecou právnou ale etickou.

**Poučenie:**

Toto stanovisko je konečné a nemožno sa proti nemu odvolať. Toto stanovisko je záväzné pre ECAV, všetky jeho cirkevné organizačné jednotky, aj pre všetkých členov ECAV.

**Bratislava dňa 23. 8. 2013**

**Prof. JUDr. Ján Svák, DrSc., v. r.  
predseda Generálneho súdu  
a predseda Osobitného senátu Generálneho súdu**

**19/2013**  
**Oznámenie,**  
**ktorým sa v zmysle §-u 6 cirkevného ústavného zákona č. 6/2000 publikuje stanovisko**  
**Osobitného senátu Generálneho súdu ECAV na Slovensku č. OS-GS-4/2013**

---

**Stanovisko osobitného senátu Generálneho súdu ECAV**  
**v mene ECAV na Slovensku**

Generálny súd ECAV na Slovensku v osobitnom senáte podľa § 4 CÚZ č. 6/2000 v zložení: Prof. JUDr. Ján Svák, DrSc., Predseda Generálneho súdu a predseda Osobitného senátu, členovia senátu JUDr. Anna Drobná, JUDr. Dagmar Valovičová, JUDr. Ján Marták, ThDr. Eva Juríková, Mgr. Jaroslav Ďuriš, Mgr. Pavol Štefek, MUDr. Ján Pavlov, na neverejnom zasadnutí konanom na GBÚ v Bratislave dňa 23.8.2013

na návrh:       Predsedníctva CZ Mokrú Lúka zo dňa 17.7.2013

vo veci:       výklad CZ č. 2/1999

1. Je povinnosťou seniorálneho presbyterstva zdôvodniť zrušenie predaja nehnuteľnosti?
2. Ak CZ predložil všetky požadované doklady a je z nich jasné, že predajom zbor poškodený nebude, má právo seniorálne presbyterstvo zakázať predaj?
3. Je povinnosťou dištriktu, ktorý potvrdil rozhodnutie seniorátu, zdôvodniť zrušenie predaja nehnuteľnosti vlastníkovi?
4. Má sa ten, kto vydal zákaz a poškodil zbor, zodpovedať za ujmu vzniknutú zboru?
5. Ak má seniorát ako kontrolný orgán revíziu komisiu, ktorá od svojho zvolenia koná revíziu účtovníctva seniorátu, môže bez toho, aby jej tento mandát bol odobratý alebo bola zrušená, vykonať túto jej právomoc iná kontrolná skupina vytvorená v senioráte? Ak nebola revízna komisia zrušená, nebolo povinnosťou vedenia seniorátu doplniť jej členov, aby bola funkčná?

zaujal toto

**s t a n o v i s k o :**

1.  
Seniorálne presbyterstvo nemôže zrušiť predaj nehnuteľnosti, ak k nemu dalo súhlas podľa § 3 ods. 4 CZ č. 2/1999. V prípade, že súhlas nedalo a majetok bol scudzený, z hľadiska vnútro cirkevných predpisov je zmluva, na základe ktorej došlo k scudzeniu majetku absolútne neplatná a nemôže vyvolávať ani právne účinky. Preto nie je potrebné ani odôvodnenie úkonov smerujúcich k vyhláseniu neplatnosti takejto zmluvy.

2.

Pri vydávaní súhlasu k predaju majetku cirkevného zboru musí seniorálne presbyterstvo zohľadniť všetky skutočnosti, vrátane toho, či predajom tohto majetku bude cirkevný zbor poškodený alebo nie.

3.

CZ č. 2/1999 nevyžaduje k platnosti scudzenia majetku potvrdenie súhlasu presbytera najbližšej vyššej COJ ďalšou vyššou COJ a preto obdobne ako v bode 1 nie je ani potrebné odôvodnenie.

4.

Z neplatného právneho úkonu podľa vnútro cirkevných predpisov, napríklad predaj majetku bez súhlasu podľa § 3 CZ č. 2/1999, nemôžu vzniknúť žiadne právne následky a teda ani nárok na náhradu škody.

5.

COJ môžu na kontrolnú činnosť okrem hospodárskeho výboru vytvárať akékoľvek kontrolné orgány, pričom CZ č. 2/1999 nepredpisuje ani formu ani počet týchto kontrolných orgánov. Pri zriaďovaní týchto kontrolných orgánov sa COJ riadi účelnosťou vykonávania kontroly.

### **Odôvodnenie:**

Cirkevný zbor Mokrú Lúka (ďalej CZ) sa dňa 17. júla 2013 v súvislosti s problémami spojenými s predajom nehnuteľností v pôsobnosti Gemerského seniorátu obrátil v zmysle §3 Cirkevného ústavného zákona č. 6/2000 o výklade cirkevnoprávnych predpisov na Osobitný senát Generálneho súdu ECAV so žiadosťou o výklad niektorých ustanovení Cirkevného zákona č. 2/1999 o hospodárení cirkevných organizačných jednotiek (ďalej CZ o hospodárení COJ). V zmysle tejto žiadosti sa Osobitný senát pri výklade §3, 22 až 25 Cirkevného zákona č. 2/1999 o hospodárení cirkevných organizačných jednotiek zaoberal odpoveďou a potom aj výkladom následných piatich otázok.

1. Je povinnosťou seniorálneho presbyterstva zdôvodniť zrušenie predaja nehnuteľnosti?
2. Ak CZ predložil všetky požadované doklady a je z nich jasné, že predajom zbor poškodený nebude, má právo seniorálne presbyterstvo zakázať predaj?
3. Je povinnosťou dištriktu, ktorý potvrdil rozhodnutie seniorátu, zdôvodniť zrušenie predaja nehnuteľnosti vlastníčkovi?
4. Má sa ten, kto vydal zákaz a poškodil zbor, zodpovedať za ujmu vzniknutú zboru?
5. Ak má seniorát ako kontrolný orgán revíziu komisiu, ktorá od svojho zvolenia koná revíziu účtovníctva seniorátu, môže bez toho, aby jej tento mandát bol odobratý alebo bola zrušená, vykonať túto jej právomoc iná kontrolná skupina vytvorená v senioráte? Ak nebola revízna komisia zrušená, nebolo povinnosťou vedenia seniorátu doplniť jej členov, aby bola funkčná?

Prvé štyri otázky sa týkali hospodárenia s hmotným majetkom cirkevnej organizačnej jednotky a to konkrétne nakladaním s ním, ktoré je upravené v §3 CZ o hospodárení COJ. V zmysle §3 ods. 2 môže COJ, v tomto prípade išlo o cirkevný zbor, scudziť (predať, zameniť, či darovať) hmotný majetok CZ len so súhlasom presbyterstva najbližšej vyššej COJ, čo v tomto prípade bolo seniorálne presbyterstvo. Táto podmienka je zákonnou obligátnou podmienkou, ktorej splnením nastáva vznik právnej skutočnosti, a to práva CZ scudziť majetok tohto CZ. V prípade, že súhlas pred uzatvorením zmluvy o predaji, zámene

alebo darovaní hmotného majetku seniorálne presbyterstvo nedalo, potom každý právny úkon vedúci k scudzeniu majetku CZ je právne neplatný, pričom ide v zmysle vnútrocirkevných predpisov o absolútne neplatný právny úkon (čo však nemá vplyv na relatívnu neplatnosť tohto právneho úkonu v zmysle občianskeho zákonníka vo vzťahu k tretím osobám). V tomto duchu ani formulácia prvej otázky nemala právny význam, pretože seniorálne presbyterstvo nemá právo „zrušiť predaj nehnuteľnosti“, keďže bez jeho súhlasu k predaju ani nemohlo dôjsť. V prípade, že seniorálne presbyterstvo svoj súhlas dalo vo forme spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti (CZ o hospodárení COJ nevyžaduje písomnú formu a teda je možné dať súhlas aj ústne, nie však konkludentne) už na jeho základe uzatvorenú zmluvu o scudzovaní hmotného majetku nemožno zrušiť. Až do uzatvorenia zmluvy však môže seniorálne presbyterstvo svoj súhlas vziať späť, čo však vzhľadom na právnu istotu tretej osoby môže vyvolávať pochybnosti o dobrých mravoch, na základe ktorých sa uskutočňujú občianskoprávne úkony.

Pri rozhodovaní o tom, či seniorálne presbyterstvo súhlas dá alebo ho odmietne dať, musí vziať do úvahy všetky relevantné skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv na jeho objektívne a spravodlivé rozhodnutie. CZ o hospodárení COJ ani príkladom neupravuje, ktoré skutočnosti má pri svojom rozhodovaní zohľadniť. Medzi ne nepochybne patrí aj vyhodnotenie toho, či predajom, zámenou alebo scudzením hmotného majetku nevznikne CZ škoda. V prípade, že takáto škoda CZ reálne hrozí, mal by zásadne zvážiť, či súhlas udelí alebo nie, pretože svojim súhlasom participuje na vzniknutej škode, ak o nej mohol objektívne vedieť.

Právomoc seniorálneho presbyterstva dať súhlas k scudzeniu hmotného majetku CZ je absolútna, a teda rozhodnutie o tom, či rozhodnutie o vydaní súhlasu je platné alebo nie, nepodlieha v zmysle paragrafu 3 CZ o hospodárení COJ ďalšiemu preskúmvaciemu konaniu na úrovni vyššej COJ, teda dištriktu. Jedinou zákonnou výnimkou v tomto smere je v zmysle druhej vety § 3 ods. 3 CZ o hospodárení COJ prípad, ak hodnota scudzovaného majetku presiahne 100 000 €. V tomto prípade je k platnosti súhlasu najbližšej vyššej COJ obligátorne potrebné aj jeho „potvrdenie“ generálnym presbyterstvom. Túto právomoc však nemá dištrikt a jeho orgány. Ak teda nemá právomoc seniorálne presbyterstvo zrušiť predaj nehnuteľnosti CZ, nie je potom zmysluplné (a navyše by to bolo v rozpore s cirkevným zákonom) ani potvrdenie takéhoto rozhodnutia o súhlase orgánom dištriktu a teda je bezpredmetné aj odôvodňovanie rozhodnutia ku ktorému orgán nemá oprávnenie.

Štvrtá otázka tiež nadväzuje na prvý výklad, ktorý dal odpoveď na otázku, či má seniorálne presbyterstvo vôbec právomoc zrušiť realizované scudzenie hmotného majetku CZ. Vzhľadom na to, že takéto oprávnenie nemá a napriek tomu by si túto právomoc svojvoľne prisvojil, tak by jeho úkon nemal právne účinky a teda by na jeho základe nemohol vzniknúť právny vzťah, vrátane zodpovednostného právneho vzťahu. V prípade, že by sa tento právny úkon v praxi naplnil, išlo by o všeobecnú zodpovednosť za protiprávne konanie, pričom by sa prihliadalo na mieru zavinenia subjektov, ktorí postupovali na základe takéhoto protiprávneho konania. Inými slovami, išlo by o rešpektovanie protiprávneho konania, pričom platí všeobecný právny princíp, že z protiprávneho konania právo nemôže vzniknúť a teda ani právo vymáhať škodu (ujmu).

Posledná, piata otázka rozdelená na dve podotázky, sa týkala kreácie konkrétneho mechanizmu pre hospodárenie s majetkom COJ. Kontrolný mechanizmus vytvorený CZ o hospodárení COJ je vybudovaný tak na princípe obligátornosti ako aj na princípe fakultatívnosti. Podľa prvého princípu vo vzťahu k seniorátu platí povinnosť ustanoviť hospodársky výbor (§22 CZ o hospodárení COJ) ako poradný orgán konventu (Synody) a presbyterstva. Konštituovanie hospodárskeho výboru ako aj jeho právomoc výslovne stanovuje CZ o hospodárení COJ. Predmetom výkladu však bol druhý princíp, ktorý je založený na princípe fakultatívnosti. Na základe tohto princípu môže seniorát vytvoriť



na základe vlastných predpisov (napr. štatútu) aj iné kontrolné orgány a teda aj revíziu komisiu. Jej konštituovanie ako aj právomoc určuje seniorálny predpis a teda tento nemôže byť predmetom výkladu osobitného senátu generálneho súdu ECAV, pretože nejde o všeobecne záväzný cirkevnoprávny predpis. CZ o hospodárení COJ dáva pri zriaďovaní týchto kontrolných orgánov len jedinú podmienku a to je príslušnosť tohto kontrolného orgánu, ktorá je limitovaná seniorátom a cirkevnými zbormi v rámci tohto seniorátu. Ku konštituovaniu revíznej komisie seniorátu sa výkladová právomoc Osobitného senátu Generálneho súdu ECAV nevzťahuje.

**Poučenie:**

Toto stanovisko je konečné a nemožno sa proti nemu odvolať. Toto stanovisko je záväzné pre ECAV, všetky jeho cirkevné organizačné jednotky, aj pre všetkých členov ECAV.

**Bratislava dňa 23. 8. 2013**

**Prof. JUDr. Ján Svák, DrSc., v. r.  
predseda Generálneho súdu  
a predseda Osobitného senátu Generálneho súdu**